

Liturgieboekje
bij de stille Week
in de Protestantse Gemeente Lisse



25 t/m 30 maart 2024

In dit boekje treft u de liturgieën van de vieringen van de Stille Week in de Protestantse Gemeente Lisse.

Bij het samenstellen van de liturgieën hebben we ervoor gekozen om:

- aan te sluiten bij het karakter van de Stille Week door voor, in en na de vieringen ruimte te creëren voor verstillings;
- aan te sluiten bij de voortgaande lezing uit het Markusevangelie door in de vieringen het geheel van zijn lijdensevangelie te lezen en ons daarbij steeds op één persoon of een groep personen te concentreren;
- onderlinge eenheid en samenhang tussen de verschillende stiltevieringen aan te brengen door gebruik te maken van:
 - eenzelfde opzet en structuur van de viering;
 - een in alle stiltevieringen terugkerend openingsvers;
 - opeenvolgende coupletten van Psalm 91a als openingslied (ma-wo);
 - een steeds terugkerende zegenbede.

Maandag t/m vrijdag is er gelegenheid om tijdens het stil gebed of na afloop van de viering in stilte een steentje te leggen bij het kruis. Sommigen zullen daarmee bekend zijn, voor anderen is dit wellicht nieuw. Daarom een korte toelichting. Bij 'bidden' denken we vaak aan 'spreken met God'. Dat kan in stilte voor jezelf, maar ook samen hardop. Toch is er ook de ervaring dat je ergens 'geen woorden voor vindt', omdat het je 'te groot' of 'teveel' is of omdat het je 'met stomheid slaat' of je zo diep raakt dat je 'aan de woorden voorbij' bent. Juist in de Stille Week willen we je de gelegenheid bieden om ook die dingen woordeloos en in stilte aan Christus toe te vertrouwen en 'in bewaring te geven.' Tijdens het stil gebed en na afloop van de viering krijgt u daarom gelegenheid om in stilte een steentje bij het kruis te leggen. Wat dat steentje voor u betekent en wat u daarmee aan de voet van het kruis legt, is alleen bij u en bij God bekend.

We wensen u een goede week van verstillings rond het geheim van Gods liefde die in Jezus Christus sterker is dan de dood.

Maandag – Judas

Voorgangers: Isa en Rosalie

Piano: Ronald Mulder

Paaskaars brandt

Stilte

Gemeente gaat staan

Openingsvers

Voorganger: Heer, open onze lippen.

Allen: Onze mond zal zingen van uw eer.

Voorganger: God, kom ons te hulp.

Allen: Heer, haast U ons te helpen.

Gemeente gaat zitten

Psalm 91a : 1

1 Wie in de schaduw Gods mag wonen
hoeft niet te vrezen voor de dood.
Zoek je bij Hem een onderkomen –
dan wordt zijn vrede jou tot brood.
God legt zijn vleugels van genade
beschermend om je heen als vriend
en Hij bevrijdt je van het kwade,
opdat je eens geluk zult zien.

Schriftlezing: Marcus 14 : 1 – 11

1De volgende dag zou het feest van Pesach en het Ongedesemde brood beginnen. De hogepriesters en schriftgeleerden zochten naar een mogelijkheid om Hem door middel van een list gevangen te nemen en te

doden. 2‘Maar niet op het feest,’ zeiden ze, ‘want dan komt het volk in opstand.’

3Toen Hij in Betanië in het huis van Simon – degene die aan een huidziekte had geleden – aanlag voor de maaltijd, kwam er een vrouw binnen. Ze had een albasten flesje bij zich dat gevuld was met zeer kostbare, zuivere nardusolie. Ze brak het flesje open en goot de olie uit over zijn hoofd. 4Sommige aanwezigen zeiden geërgerd tegen elkaar: ‘Waar is deze verkwisting goed voor?’ 5Die olie had immers voor meer dan driehonderd denarie verkocht kunnen worden, en dat geld hadden we aan de armen kunnen geven.’ Ze voeren tegen haar uit. 6Maar Jezus zei: ‘Laat haar met rust, waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan. 7Want de armen zijn altijd bij jullie, en jullie kunnen weldaden aan hen bewijzen wanneer je maar wilt, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn. 8Wat ze kon, heeft ze gedaan: ze heeft mijn lichaam nu al met olie gebalsemd, met het oog op mijn begrafenis. 9Ik verzeker jullie: waar ook maar ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, daar zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.’

10Toen ging Judas Iskariot, een van de twaalf, naar de hogepriesters om Hem aan hen uit te leveren. 11Toen zij dit hoorden, waren ze opgetogen en beloofden ze hem geld te zullen geven. En hij zoon op een mogelijkheid om Hem op een geschikt moment uit te leveren.

Lied 563 : 1, 2 en 3

- 1 De geur van mirre hangt
in milde overdaad
en schrijft met groots gebaar
waarvoor de liefde staat:
zij bouwt een monument,
legt bloemen op een graf.
Mijn afscheid geldt de mens
die mij ooit alles gaf.
- 2 Heeft niet diezelfde geur
als kind hem al omhuld?

Een wolk van mirre heeft
zijn kribbe rijk gevuld.
Een wijze gaf het aan,
sprak woordeloos van rouw
als teken hoe Hij ooit
zijn einde vinden zou.

- 3 Ik spaarde levenslang
de balsem in mijn kruik,
mijn laatste zorg en wens,
naar het aloud gebruik.
Dit leven met de dood
is afgelegd sinds Hij
mij al zijn liefde bood.
Zijn sterven maakt mij vrij.

Schriftlezing: Marcus 14 : 17 – 21

17Toen de avond was gevallen, kwam Hij met de twaalf. 18Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met Mij eet, zal Mij uitleveren.' 19Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan Hem: 'Ik ben het toch niet?' 20Maar Hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met Mij uit dezelfde schaal eet. 21Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.'

Lied 565 : 1, 2 en 5

- 1 Het hoogste woord daalt uit het licht
en blijft toch voor Gods aangezicht.
Het geeft zich over aan de nacht,
zo wordt zijn grote werk volbracht.
- 2 Een van zijn jongeren verraadt
Hem aan de vijand die Hem haat.
Maar aan het maal des levens geeft

Hij zich aan hen als brood dat leeft.

- 5 O zalig Lam dat voor ons boet,
de deur des hemels opendoet,
de vijand staat hier om ons heen,
Gij kunt ons helpen, Gij alleen.

Schriftlezing: Marcus 14 : 32 – 52

32Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en Hij zei tegen zijn leerlingen: ‘Blijven jullie hier zitten, terwijl Ik ga bidden.’ 33Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden 34en zei tegen hen: ‘Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier waken.’ 35Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan Hem voorbij mocht gaan. 36Hij zei: ‘Abba, Vader, voor U is alles mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Maar laat niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wilt.’ 37Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: ‘Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken? 38Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.’ 39Weer ging Hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. 40Toen Hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze Hem moesten antwoorden. 41Toen Hij voor de derde maal terugkwam, zei Hij tegen hen: ‘Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is genoeg. Het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. 42Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.’

43Nog voor Hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een met zwaarden en knuppels bewappende bende, die door de hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten was gestuurd. 44Judas, die Hem zou uitleveren, had met hen een teken afgesproken. Hij had gezegd: ‘Degene die ik kus, die is het. Neem Hem gevangen en voer Hem weg onder strenge bewaking.’ 45Toen hij eraan kwam, liep hij recht op Jezus af, zei: ‘Rabbi!’ en kuste Hem. 46Ze grepen Hem vast en namen Hem gevangen. 47Een van de omstanders trok

een zwaard, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af. 48 Jezus zei tegen hen: 'U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben! 49 Dage-lijks was Ik bij u in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u Me niet gevangengenomen; maar dit gebeurt omdat de Schriften in vervulling moeten gaan.' 50 Toen lieten allen Hem in de steek en vluchtten weg. 51 Een jongeman, die alleen een linnen kleed aanhad, probeerde bij Hem te blijven, maar toen ook hij werd vastgegrepen, 52 liet hij het kleed in hun handen achter en vluchtte naakt weg.

Hemelhoog 172 : 1, 2 en 5

- 1 Gethsémane, die nacht moest eenmaal komen.
De Heiland heeft bewust die weg genomen.
Hij laat zijn doel niet los, wijkt niet terzijde,
aanvaardt het lijden.

- 2 Hoe dichtbij is de hof, waar Gij gewaakt hebt;
verstaanbaar is de klacht, die Gij geslaakt hebt.
Nog leeft de haat, die U kwam overvallen:
zo zijn wij allen.

- 5 Altijd zal Jezus weer in doodstrijd wezen,
tot aan het eind der wereld moet Hij vrezen,
zijn eigen jongeren in slaap te ontdekken.
Wat zou hen wekken?

Overdenking

Stilte

We luisteren naar Opwekking 592: God van licht

In mijn twijfels mijn verdriet
In mijn falen ontbreekt U niet
In Uw liefde reist U mee
U bent de rust als het stormt op zee

U bent de rust als het stormt op zee
In mijn onrust neemt U mijn hand
In mijn vragen houdt Uw Woord stand
In uw liefde reist U mee
U bent de rust als het stormt op zee
U bent de rust als het stormt op zee
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Ik vertrouw op U
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Veilig naar de kust
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont

Storm en golven vrees ik niet
In de morgen zing ik mijn lied
In Uw liefde reist U mee
U bent de rust als het stormt op zee
U bent de rust als het stormt op zee
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Ik vertrouw op U
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Veilig naar de kust
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont
U schijnt feller dan de sterren
Heer U leidt ons door de storm
U schijnt feller dan de sterren

Heer U leidt ons door de storm
U schijnt feller dan de sterren
Heer U leidt ons door de storm
U schijnt feller dan de sterren
Heer U leidt ons door de storm
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Ik vertrouw op U

God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Veilig naar de kust
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Ik vertrouw op U
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Veilig naar de kust
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont

God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Ik vertrouw op U
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Veilig naar de kust
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker
Ik vertrouw op U
God van licht wees mijn gids
Leid mij door het donker

Veilig naar de kust
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont
Waar U woont

Voorbeden, stil gebed en Onze Vader

Tijdens het stil gebed is er gelegenheid om een steentje bij het kruis te leggen.

Gemeente gaat staan

Opwekking 818 (m.m.v. Chris Hazelaar)

Eenmaal maakt U alles weer nieuw Jezus
Eenmaal heelt U iedere wond
Heel de oude wereld verdwijnt
De pijn voorbij
Eenmaal maakt U alles volmaakt Jezus
Eenmaal zal het duidelijk zijn
Alle zorg en wanhoop verdwijnt
De angst voorbij
Op die dag in de hemel
Wat een dag wat een vreugde zal dat zijn
Dan zijn wij bij Jezus
En klinkt het overwinningslied
Eenmaal oog in oog met de Heer Jezus
Kan genade heerlijker zijn
En U maakt ons anders en nieuw
Op die dag
Eenmaal zijn we werkelijk vrij Jezus
Eenmaal is het vechten voorbij
Dan zien we Uw macht en Uw pracht
Op die dag
Op die dag in de hemel

Wat een dag wat een vreugde zal dat zijn
Dan zijn wij bij Jezus
En klinkt het overwinningslied (op die dag)

Op die dag in de hemel
Wat een dag wat een vreugde zal dat zijn
Dan zijn wij bij Jezus
En klinkt het overwinningslied
Eenmaal oog in oog met de Heer Jezus
Kan genade heerlijker zijn
En U maakt ons anders en nieuw
Ja U maakt ons anders en nieuw
U maakt ons anders en nieuw
Op die dag (zing met je hart)

Op die dag in de hemel
Wat een dag wat een vreugde zal dat zijn
Dan zijn wij bij Jezus
En klinkt het overwinningslied
En klinkt het overwinningslied

Zegenbede

Dat wij gezien zijn in Gods ogen
en dat in ons zijn licht niet dooft;
dat Hij ons steeds tot leven blijft bewegen
en ons zichzelf als thuis en toekomst geeft;
dat wij elkaar vinden bij zijn licht wanneer de avond valt
en dat Hij zijn naam in onze dromen schrijft.
Daartoe zegene ons de Levende,
Vader, Zoon en Heilige Geest
Amen

Na afloop is er eveneens gelegenheid een steentje bij het kruis te leggen

We verlaten de kerk in stilte

Dinsdag – Hoge priesters

Voorgangers: Nel Hassefras en Janny Voorbach

Piano: Ronald Mulder

Paaskaars brandt

Stilte

Gemeente gaat staan

Openingsvers

Voorganger: Heer, open onze lippen.

Allen: Onze mond zal zingen van uw eer.

Voorganger: God, kom ons te hulp.

Allen: Heer, haast U ons te helpen.

Gemeente gaat zitten

Psalm 91a : 2

2 Engelen zendt Hij alle dagen
om jou tot vaste gids te zijn.
Zij zullen je op handen dragen
door een woestijn van hoop en pijn.
Geen bange nacht zal je doen beven,
geen ziekte waar een mens van breekt.
Lengte van leven zal God geven,
rust aan de oever van een beek.

Schriftlezing: Marcus 14 : 53 – 65

53 Jezus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester om te worden voorgeleid, en alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden kwamen daar bijeen. 54 Petrus volgde Hem op een afstand tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester, waar hij tussen de knechten ging zitten en zich warmde aan het vuur.

55 De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden Jezus op grond van een getuigenverklaring ter dood te veroordelen, maar dat lukte hun

niet; 56want hoewel veel mensen een valse verklaring aflegden, waren hun getuigenissen niet afdoende. 57Toen kwamen er een paar met de volgende valse verklaring: 58‘We hebben Hem horen zeggen: “Ik zal die door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden gemaakt is.”’ 59Maar ook zo was de getuigenverklaring niet afdoende. 60De hogepriester stond op en vroeg Jezus: ‘Waarom antwoordt U niet? U hoort toch wat deze getuigen over U zeggen?’ 61Maar Hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de hogepriester Hem: ‘Bent U de messias, de Zoon van de Gezegende?’ 62Jezus zei: ‘Dat ben Ik, en u zult de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en Hem zien komen met de wolken van de hemel.’ 63De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: ‘Waarvoor hebben we nog getuigen nodig?’ 64U hebt de godslastering gehoord; wat is uw oordeel?’ Allen oordeelden dat Hij schuldig was en de doodstraf verdiende. 65Toen begonnen sommigen Hem te bespuwen; ze blinddoekten Hem en sloegen Hem en zeiden: ‘Profeteer nu maar!’, en ook de dienaren gaven Hem vuistslagen.

Hemelhoog 191 : 1, 2, 3, 5 en 6

- 1 Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
 in deze zee verzinken mijn gedachten:
 o liefde die, om zondaars te bevrijden,
 zo zwaar moest lijden.

- 2 'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
 tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
 in onze plaats gemarteld en geslagen,
 de zonde dragen.

- 3 O allerheiligst, onuitspreeklijk wonder:
 de Rechter zelf gaat aan het recht ten onder.
 O wreed geding; wie kan geheel doorgronden
 de vloek der zonden.

- 5 Dit breekt mijn trots. Waar zou ik nog op bogen?

Ik lig in 't stof, maar God komt mij verhogen,
nu ik van vijand Gods en tegenstander
in vriend verander.

- 6 Daar Ge U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven?
Zou ik aan U voor zulk een bitter lijden / mijn hart niet wij-
den?

Schriftlezing: Marcus 14 : 66 - 72

66Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij. 67Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!' 68Maar hij ontkende dat en zei: 'Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.' Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan. 69Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders: 'Hij is een van hen!' 70Maar hij ontkende het weer. En al gauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus: 'Je bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.' 71Maar hij begon te vloeken en zwoer: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!' 72En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: 'Nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, zul jij Mij drie-maal verloochenen.' En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Lied 204 : 1, 2, 4 en 7

- 1 Gij bron van tijd en eeuwigheid,
die dag en nacht in banen leidt,
de maatslag der getijden geeft,
en kleur aan onze sleur verleent, -
- 2 daar kraait de wachter van de dag,
die wakker was in diepe nacht,
een licht voor mensen onderweg,

die alle nacht aan banden legt.

4 De zeeman vat weer nieuwe moed,
de rust daalt op de watervloed.
De haan wist zelfs met zijn geluid
de rots der kerk zijn schulden uit.

7 O Jezus, zie ons wankel gaan:
uw aanblik doet standvastig staan,
uw oogopslag wijst ons terecht;
de schuld wordt schreiend afgelegd.

Overdenking

Stilte

Gedicht: Stille week

Stil zijn zal ik,
want de dagen die komen,
heb ik nodig om te
leren begrijpen waarom.
Nu zoek ik nog
naar antwoorden.
Wie bent U?
Blinden zien, doven horen,
lammen staan op.

Geef me een paar dagen
om te ontdekken wie U bent.
Stil zijn wil ik,
maar wel voorlopig,
zoals een geheim
dat straks onthuld wordt.

Stil staan wil ik

bij uw lijden, bij uw sterven,
dan mag ik weten
wie U bent, wat U deed.
Omdat het antwoord
dan gegeven is.
Het geheim openbaar geworden.
De stilte wordt opgeheven
straks als het Pasen wordt.

Voorbeden, stil gebed en Onze Vader

Tijdens het stil gebed is er gelegenheid om een steentje bij het kruis te leggen.

Gemeente gaat staan

Zingen 651 : 1, 2, 3 en 5

- 1 Christus heeft voor ons geleden
als een beeld van ons bestaan,
dat wij zover zouden gaan
in zijn voetstappen te treden.

- 2 Die geen zonde heeft bedreven,
uit wiens mond niet is gehoord
enig onvertogen woord,
maar de adem van het leven.

- 3 Die wanneer Hij werd geslagen,
zelfs zijn mond niet opendeed,
die niet dreigde als Hij leed,
maar het zwijgend heeft verdragen.

- 5 Door wiens striemen gij genezen,
door wiens dood gij levend zijt,
levend in rechtvaardigheid,
taal en teken van Gods wezen.

Zegenbede

Dat wij gezien zijn in Gods ogen
en dat in ons zijn licht niet dooft;
dat Hij ons steeds tot leven blijft bewegen
en ons zichzelf als thuis en toekomst geeft;
dat wij elkaar vinden bij zijn licht wanneer de avond valt
en dat Hij zijn naam in onze dromen schrijft.
Daartoe zegene ons de Levende,
Vader, Zoon en Heilige Geest
Amen

Na afloop is er eveneens gelegenheid een steentje bij het kruis te leggen

We verlaten de kerk in stilte

Woensdag – Pilatus

Voorgangers: Koos en Margreet den Butter

Piano: Frank Segers

Paaskaars brandt

Stilte

Gemeente gaat staan

Openingsvers

Voorganger: Heer, open onze lippen.

Allen: Onze mond zal zingen van uw eer.

Voorganger: God, kom ons te hulp.

Allen: Heer, haast U ons te helpen.

Gemeente gaat zitten

Psalm 91a : 3

3 Geen duister zal je overvallen,
er is een licht dat eeuwig brandt.
Duizenden doden kunnen vallen, –
jij blijft geschreven in Gods hand.
God is een schild voor zijn getrouwen
die leven van geloof alleen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
van liefde om hun tranen heen.

Schriftlezing: Marcus 15 : 1 – 15

1's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Nadat ze Jezus geboeid hadden, leidden ze Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus.

2Pilatus vroeg Hem: 'Bent U de koning van de Joden?' Hij antwoordde: 'U zegt het.' 3De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen Hem in. 4Pilatus vroeg Hem toen: 'Waarom antwoordt

U niet? U hoort toch waar ze U allemaal van beschuldigen?’ 5Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus. 6Pilatus had de gewoonte om op het pesachfeest één gevangene, die door het volk gekozen werd, vrij te laten. 7Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere opstandelingen die tijdens het oproer hadden gemoord. 8Een grote groep mensen trok naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was. 9Pilatus vroeg hun: ‘Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?’ 10Want hij begreep wel dat de hogepriesters Hem uit afgunst hadden uitgeleverd. 11Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten. 12Toen zei Pilatus tegen hen: ‘Wat moet ik dan doen met de man die u de koning van de Joden noemt?’ 13En ze begonnen weer te schreeuwen. ‘Kruisig Hem!’ riepen ze. 14Pilatus vroeg: ‘Wat heeft Hij dan misdaan?’ Maar ze schreeuwden nog harder: ‘Kruisig Hem!’

15Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij Hem eerst nog had laten geselen.

Lied 558 : 1, 6, 7 en 8

- 1 Jezus, om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison.

- 6 Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vrucht'loos zoekt naar schuld,
Kyrie eleison.

- 7 Om het woord van godlijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
zelf hebt Ge uw geding beslecht,
Kyrie eleison.

8 Om de doornen van uw kroon,
om de gees'ling en de hoon,
roepen wij, o Mensenzoon,
Kyrie eleison.

Schriftlezing: Marcus 15 : 16 – 20

16De soldaten leidden Hem weg, het paleis (dat is het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen. 17Ze trokken Hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten Hem die op. 18Daarna brachten ze Hem hulde met de woorden: 'Gegroet, koning van de Joden!' 19Ze sloegen Hem met een rietstok op het hoofd en bespuwden Hem, en bogen onderdanig voor Hem. 20Nadat ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem het purperen gewaad uit en deden Hem zijn kleren weer aan.

Lied 576b : 1, 2 en 5

1 O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon,
o hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon,
o hoofd eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag.

2 O hoofd zo hoog verheven,
o goddelijk gelaat,
waar werelden voor beven,
hoe bitter is uw smaad!
Gij, eens in 't licht gedragen,
door engelen omstuwd,
wie heeft U zo geslagen
gelasterd en gespuwd?

5 Ik dank U o mijn vrede,

mijn God die met mij gaat,
voor wat Gij hebt geleden
aan bitterheid en smaad.
Geef dat ik trouw mag wezen,
want Gij zijt trouw en goed.
Ik volg U zonder vrezen
wanneer ik sterven moet.

Overdenking

Stilte

Zingen 575 : 1, 2 en 5

- 1 Jezus, leven van ons leven,
Jezus, dood van onze dood,
Gij hebt U voor ons gegeven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet sterven aan uw lijden
om ons leven te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

- 2 Gij die alles hebt gedragen
al de haat en al de hoon,
die beschimpt wordt en geslagen,
Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon,
als de minste mens gebonden,
aangeklaagd om onze zonde.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

- 5 Koning tot een spot getekend
met een riet en doornenkroon,
bij de moordenaars gerekend
overstelp't met smaad en hoon,

opdat naar uw welbehagen
wij de kroon der ere dragen.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Voorbeden, stil gebed en Onze Vader

Tijdens het stil gebed is er gelegenheid om een steentje bij het kruis te leggen.

Gemeente gaat staan

Zingen 1010 : 1, 3 en 4 Geef vrede, Heer, geef vrede

- 1 Geef vrede, Heer, geef vrede,
de wereld wil slechts strijd.
Al wordt het recht beleden,
de sterkste wint het pleit.
Het onrecht heerst op aarde,
de leugen triomfeert,
ontluistert elke waarde,
o red ons sterke Heer.

- 3 Geef vrede, Heer, geef vrede,
Gij die de vrede zijt,
die voor ons hebt geleden,
gestreden onze strijd,
opdat wij zouden leven
bevrijd van angst en pijn,
de mensen blijdschap geven
en vredestichters zijn.

- 4 Geef vrede, Heer, geef vrede,
bekeer ons felle hart.
Deel ons uw liefde mede,
die onze boosheid tart,
die onze mond leert spreken

en onze handen leidt.
Maak ons een levend teken:
uw vrede wint de strijd!

Zegenbede

Dat wij gezien zijn in Gods ogen
en dat in ons zijn licht niet dooft;
dat Hij ons steeds tot leven blijft bewegen
en ons zichzelf als thuis en toekomst geeft;
dat wij elkaar vinden bij zijn licht wanneer de avond valt
en dat Hij zijn naam in onze dromen schrijft.
Daartoe zegene ons de Levende,
Vader, Zoon en Heilige Geest
Amen

Na afloop is er eveneens gelegenheid een steentje bij het kruis te leggen

We verlaten de kerk in stilte

Witte Donderdag

Voorganger: ds. Theo Doornebal

Organist: Anja van der Ploeg

Welkom en mededelingen

Psalm 81 : 1 en 2

- 1 Jubelt God ter eer, / Hij is onze sterkte!
Juicht voor Israëls Heer, / stem en tegenstem
springen op voor Hem / die ons heil bewerkte.
- 2 Laat de harpen slaan, / klinken de trompetten.
Viert bij volle maan / met muziek en mond
een hernieuwd verbond / volgens oude wetten.

Stil gebed

Bemoediging en groet

Psalm 81 : 5, 8 en 9

- 5 Onder lasten zwaar / waart gij haast bezweken.
Groot was het gevaar / Ik vergat u niet,
in het doodsgebied / gaf Ik taal en teken.
- 8 Ik ben HIJ DIE IS; / God wil Ik u wezen.
Uit de duisternis / van de slavernij
maakte Ik u vrij; / hebt gij nog te vrezen?
- 9 Leef uit mijn verbond. / Vraag van Mij vrijmoedig.
Open wijd uw mond. / Al wat u ontbreekt,
al waar gij om smeekt / geef Ik overvloedig.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Markus 14 : 12 - 16 en 22 - 31 (Arjanne Segers)

12Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen Hem: ‘Waar wilt U dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat U het pesachmaal kunt eten?’ 13Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: ‘Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoetkomen; volg hem, 14en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: “De meester vraagt: ‘Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?’” 15Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.’ 16De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal. (...)

22Terwijl ze aten, nam Hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: ‘Neem hiervan, dit is mijn lichaam.’ 23En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. 24Hij zei tegen hen: ‘Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. 25Ik verzeker jullie: Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.’

26Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. 27Jezus zei tegen hen: ‘Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: “Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden.” 28Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.’ 29Petrus zei tegen Hem: ‘Misschien zal iedereen ten val komen, maar ik niet!’ 30Jezus antwoordde: ‘Ik verzeker je: juist jij zult Me vannacht, nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, driemaal verloochenen.’ 31Maar Petrus hield met grote stelligheid vol: ‘Al zou ik met U moeten sterven, verloochenen zal ik U nooit.’ Alle anderen zeiden iets dergelijks.

Lied 395

1 Op de avond, toen de uittocht
uit Egypte werd gevierd,
en de matse werd gebroken

en de wijn werd ingeschonken,
toen heeft Jezus aan Zijn mensen
een geheim geleerd.

Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want iedereen mag leven
en vrolijk zijn.

- 2 Op die avond van het paasfeest
heeft Hijzelf ons uitgelegd,
dat het brood ons werd gegeven
als een teken van Zijn leven,
dat Hij uitdeelt aan Zijn mensen.

Dat heeft Hij gezegd.
Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want iedereen mag leven
en vrolijk zijn.

- 3 Op die avond, toen de beker
werd gezegend door de Heer,
zei Hij: wat jullie misdeden,
dat is nu voorgoed verleden,
je mag leven van vergeving,
nu en telkens weer.

Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want iedereen mag leven
en vrolijk zijn.

- 4 Op die maaltijd van het paasfeest,
op de avond voor Zijn dood,
zei Hij: zelf zal ik er bij zijn
op het feest waar jullie vrij zijn,
op de maaltijd die God aanricht –

en dat feest wordt groot!
Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want iedereen mag leven
en vrolijk zijn.

Verkondiging

Lied 393

- 1 Als ik in deze stille tijd
de grens der woorden overschrijd
en mij begeef tot brood en wijn
om één met U, mijn Heer, te zijn –
o – ware zoon van Abraham,
God kiest zichzelf een offerlam.

- 2 Als er tot uw gedachtenis
de viering van het nachtmaal is
en Gij het brood des levens zijt,
de beker van de dankbaarheid –
o Heer dat Gij gelijk het graan
te gronde gaat om op te staan.

- 3 Gij deelt met mij de laatste nacht
en breekt tot alles is volbracht;
en dit is het genadebrood,
Gij heb mij lief tot in de dood;
en dit is de genadewijn,
Gij zult voorgoed mijn gastheer zijn.

Dankgebed, voorbeden en stil gebed

Nodiging

Vredegroet (staande)

Voorganger: De vrede van de Heer zij altijd met u.

Gemeente: En met uw geest.

Gemeenteleden brengen elkaar de vredegroet.

Inzameling van de gaven

Terwijl de gaven ingezameld worden, wordt de tafel in gereedheid gebracht.

Gebed over de gaven

Tafelgebed

Voorganger: De Heer zal bij u zijn.

Gemeente: De Heer zal u bewaren.

Gezegend bent U, HEER onze God, (...) prijzen wij U zonder einde en zingen:

Lied 404b

Heilig, heilig, heilig o Heer van alle machten,
hemel en aarde zijn vol van uw heerlijkheid.

Hosanna in de hoge!

Gezegend die daar komt in de naam van de Heer!

Hosanna in den hoge!

Vervolg tafelgebed

Gezegend bent U, God onze Vader, (...) Doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis.

Lied 407a

Zijn dood gedenken wij,
zijn opstanding belijden wij,
zijn toekomst verwachten wij.
Maranatha!

Vervolg tafelgebed

Bijeen tot zijn gedachtenis (...) door Jezus Christus, onze Heer, die ons leerde bidden:

Onze Vader...

Lied 408e

Lam Gods dat de zonden der wereld wegdraagt, ontferm u over ons.

Lam Gods dat de zonden der wereld wegdraagt, ontferm u over ons.

Lam Gods dat de zonder der wereld wegdraagt, geef ons uw vrede.

Lied 377

Tijdens het zingen van dit lied kunt u plaatsnemen aan tafel of in de kring die daaromheen staat.

- 1 Zoals ik ben, kom ik nabij,
met niets in handen dan dat Gij
mij riep en zelf U gaf voor mij –
o Lam van God, ik kom.

- 2 Zoals ik ben, met al mijn strijd,
mijn angsten en onzekerheid,
mijn maskers en mijn ijdelheid –
o Lam van God, ik kom.

- 3 Zoals ik ben, verdoofd, verblind,
tast ik naar U, die mij bemint,
bij wie mijn ziel genezing vindt –
o Lam van God, ik kom.

- 4 Zoals ik ben, ontvangt Gij mij,
reinigt, vergeeft, omarmt Gij mij,
vervult, verlicht, verwarmt Gij mij –
o Lam van God, ik kom.

- 5 Zoals ik ben, in U te zijn
en Gij in mij, in brood en wijn:
uw ziel, uw levenskracht wordt mijn –
o Lam van God, ik kom.
- 6 Zoals ik ben – ja, dat ik dan
de lengte, breedte, hoogte van
uw diepe liefde vatten kan:
o Lam van God, ik kom.
- 7 Zoals ik ben: dat ik uw naam
nu al, met alle heiligen saam,
en eens ook voor uw troon beaam –
o Lam van God, ik kom.

Gemeenschap van brood en wijn

Gebed na de maaltijd

Slotlied: Lied 571 : 2, 3, 4 en 5

- 2 Waarom blijft niet het laatste lied
in onze harten hangen?
De lofzang klonk, maar is verstomd.
De dood houdt ons omvangen.
- 3 De beker vol van vreugdewijn
heeft Hij met ons gedronken.
Een bittere kelk vol eenzaamheid
hebben wij Hem geschonken.
- 4 In stille nacht heeft Hij volbracht
de doortocht voor ons leven.
De nieuwe morgen van Gods trouw
heeft Hij aan ons gegeven.

5 Tot aan het einde van de tijd
zal ik zijn wachtwoord horen:
Waakt dan en bidt! Zo blijft Hij mij,
en ik Hem toebehoren.

Zegen

Goede Vrijdag – Simon van Cyrene

Voorganger: ds. Annelies Moolenaar

Orgel / piano: Frank Segers

Paaskaars brandt

Stilte

Gemeente gaat staan

Openingsvers

Voorganger: Heer, open onze lippen.

Allen: Onze mond zal zingen van uw eer.

Voorganger: God, kom ons te hulp.

Allen: Heer, haast U ons te helpen.

Gemeente gaat zitten

Psalm 121 : 1

1 Ik sla mijn ogen op en zie
de hoge bergen aan,
waar komt mijn hulp vandaan?
Mijn hulp is van mijn Here, die
dit alles heeft geschapen.
Mijn herder zal niet slapen.

Openingsgebed

Schriftlezing: Marcus 14 : 20 – 32

Toen brachten ze Hem naar buiten om Hem te kruisigen. 21Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen. 22Ze brachten Hem naar Golgota, wat in onze taal ‘schedelplaats’ betekent. 23Ze wilden Hem met mirre vermengde wijn geven, maar Hij nam die niet aan. 24Ze kruisigden Hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar; ze

dobbelden erom wie wat zou krijgen. 25Het was in het derde uur na zonsopgang dat ze Hem kruisigden. 26Het opschrift met de aanklacht tegen Hem luidde: 'De koning van de Joden'. 27Samen met Hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. 29De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met Hem: 'Ach, kijk nou toch eens! Jij die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, 30red jezelf toch door van het kruis af te komen.' 31Ook de hogepriesters en de schriftgeleerden maakten onder elkaar zulke spottende opmerkingen: 'Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet; 32laat die messias, die koning van Israël, nu van het kruis afkomen. Als we dat zien, zullen we geloven!' Ook de twee andere gekruisigden beschimpten Hem.

We luisteren naar Hemelhoog 203

<https://www.youtube.com/watch?v=uBU9HHkIKfA>

Langs de Via Dolorosa
in Jeruzalem die dag
verdrongen zich de mensen in de straat.
Daar staarden ze Hem na:
de man die sterven moest op Golgotha

Langs de Via Dolorosa,
heel die lange lijdensweg,
ging de Christus onze Koning als een lam.
Maar omdat Hij van ons hield met heel Zijn hart, is Hij ge-
gaan,
langs de Via Dolorosa,
heel de weg naar Golgotha.

Er kwam bloed uit al zijn wonden,
uit de striemen op Zijn rug,
uit de kroon van doornen
om Zijn hoofd geklemd.
En Hij droeg met elke stap
De hoon van hen die schreeuwden

'Kruisig Hem!'

Zijn kruis werd een troon,
zijn bloed wast ons schoon
en het stroomt door het hart
van Jeruzalem

Langs de Via Dolorosa,
heel die lange lijdensweg,
ging de Christus onze Koning als een lam
Maar omdat Hij van ons hield met heel Zijn hart, is Hij ge-
gaan,
langs de Via Dolorosa
heel de weg naar Golgotha.

Gedicht: Ik droeg het kruis

*Ondertussen worden afbeeldingen van Simon van Cyrene uit de "kruis-
weg achter de kruisweg" getoond*

Ik droeg het kruis terwijl de wereld joelde
achter Hem aan, en kreeg een stevig deel
van alle spot die ze voor Hem bedoelden.
Ik wilde niet, het kostte me te veel.
Onder de dwarsbalk en de ruwe handen
van de soldaten kromp ik in elkaar.
Het pijnlijkste van alles was de schande:
Ik liep te zwoegen als een moordenaar.

Tot ik ging inzien, met vernieuwde ogen,
hoe Jezus deze kwelling onderging.
In zijn gestalte zag ik mededogen
dat sterker was dan de vernedering.
Mijn schouders werden blauw, de zijne bloedden.
Ik was onwillig, Hij was als een lam.

Dankzij het kruis begon ik te vermoeden
hoe groot de last was die Hij op zich nam.

Ik voelde hoe mijn dwarsbalk-zware zonden
Hem raakten in zijn lichaam, in zijn hart.
Zo werd ik gaandeweg aan Hem verbonden:
ik deelde in Zijn liefde en Zijn smart.
Dit kruis leek zinloos, maar het was een zegen.
Het heeft mijn leven richting God geleid.
Dankzij het kruis heb ik een wil gekregen
die buigzaam is; ik raak mijn zelfzucht kwijt.

Ik heb het kruis van Jezus megedragen,
mijn voeten in zijn donkerrode spoor.
Ik wilde niet, ze hebben me geslagen.
Toen moest het maar – nu dank ik God ervoor.

Schriftlezing: Marcus 14 : 33 – 41

Ondertussen wordt niet de tekst, maar afbeeldingen uit de 'kruisweg achter de kruisweg' getoond

33Op het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. 34Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eloï, Eloï, lema sabachtani?', wat in onze taal betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' 35Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hoor, Hij roept om Elia!' 36Iemand ging snel een spons halen, dompelde die in water met azijn, stak de spons op een stok en probeerde Hem te laten drinken, terwijl hij zei: 'Laten we nu maar eens zien of Elia komt om Hem eraf te halen.' 37Nadat Jezus luid geroepen had, blies Hij de laatste adem uit. 38En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën. 39Toen de centurio, die recht tegenover Hem stond, Hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij: 'Werkelijk, deze mens was Gods Zoon.'

40Van een afstand stonden ook vrouwen toe te kijken, onder wie Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus de jongere en van Joses,

en Salome. 41Zij waren Jezus gevolgd en hadden Hem gediend toen Hij in Galilea verbleef. Zo stonden er nog veel meer vrouwen, die met Hem waren meegereisd naar Jeruzalem.

Lied 583: 1, 2, 3 en 4

- 1 Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,
ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd.
Zijn bloed met zijn zweet had zijn haren doordrenkt.
Zij wilde Hem aanraken, zorgen voor Hem.
- 2 Zij wilde dat Hij haar kon horen, haar kreet
vervloog in de herrie en hoon rond zijn leed.
Zijn vrienden op afstand – zij pijnigt zich af:
mijn kind, was je hiervoor geboren, die dag?
- 3 Zij dacht aan de engel, aan zijn profetie.
Zij dacht aan de woorden van Simeons lied.
Zij dacht aan haar zoektocht, het wonder tot slot:
haar kind in de tempel, zijn hoofd vol van God.
- 4 Zij keek naar de Zoon die de Vader ons gaf
en kijkend doorzag zij zijn weg naar het graf.
Heer Jezus, ik buig met Maria mij neer,
uw reddende dood geeft het leven ons weer.

Overdenking

Stilte

Lied 835 : 1, 2, 3 en 4

- 1 Jezus, ga ons voor
deze wereld door,
en U volgend op uw schreden
gaan wij moedig met U mede.
Leid ons aan uw hand

naar het vaderland.

2 Valt de weg ons lang,
zijn wij klein en bang,
sterk ons, Heer, om zonder klagen
achter U ons kruis te dragen.
Waar Gij voor ons tradt,
is het rechte pad.

3 Krimpt ons angstig hart
onder eigen smart,
moet het met de ander lijden,
Jezus, geef ons kracht tot beide.
Wees Gij zelf het licht
dat ons troost en richt.

4 In de woestenij,
Heer, blijf ons nabij
met uw troost en met uw zegen
tot aan 't eind van onze wegen.
Leid ons op uw tijd
in uw heerlijkheid.

Voorbeden, stil gebed en Onze Vader

Tijdens het stil gebed is er gelegenheid om een steentje bij het kruis te leggen.

Gemeente gaat staan

Lied 590

1 Nu valt de nacht.
Het is volbracht:
de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht
in Gods hand gegeven.

- 2 De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.
- 3 Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.
- 4 't Is goed, o Heer,
Gij hoeft de eer
van God niet meer te staven.
Leggen wij ons bij U neer,
in uw dood begraven.
- 5 Hoe wonderlijk,
uitzonderlijk
een sabbath is gekomen:
eens voor al heeft Hij het juk
van ons afgenomen.

Zegenbede

Dat wij gezien zijn in Gods ogen
en dat in ons zijn licht niet dooft;
dat Hij ons steeds tot leven blijft bewegen
en ons zichzelf als thuis en toekomst geeft;
dat wij elkaar vinden bij zijn licht wanneer de avond valt
en dat Hij zijn naam in onze dromen schrijft.
Daartoe zegene ons de Levende,
Vader, Zoon en Heilige Geest
Amen

Paaskaars doven

Na afloop is er eveneens gelegenheid een steentje bij het kruis te leggen

We verlaten de kerk in stilte

Stille zaterdag – Jozef van Arimathea

Voorganger: ds. Annelies Moolenaar

Orgel / piano: Anja van der Ploeg

*In de kerkzaal is het schemerdonker.
Ieder ontvangt een kaarsje bij binnenkomst.*

Stilte

Gemeente gaat staan

Openingsvers

Voorganger: Heer, open onze lippen.

Allen: Onze mond zal zingen van uw eer.

Voorganger: God, kom ons te hulp.

Allen: Heer, haast U ons te helpen.

Gemeente gaat zitten

Psalm 121: 3 en 4 *De Heer brengt al uw heil tot stand*

3 De Heer brengt al uw heil tot stand,
des daags en in de nacht houdt Hij voor u de wacht.
uw schaduw aan uw rechterhand;
de zon zal U niet schaden,
de maan doet niets ten kwade.

4 De Heer zal u steeds gadeslaan,
Hij maakt het kwade goed, Hij is het die u hoedt.
Hij zal uw komen en uw gaan,
wat u mag wedervaren, in eeuwigheid bewaren.

Schriftlezing: Marcus 15 : 40 – 47

Ondertussen wordt niet de tekst, maar afbeeldingen van Jozef van Arimatea uit de 'kruisweg achter de kruisweg' getoond

Toen de avond al gevallen was (het was de ‘voorbereidingsdag’, dat wil zeggen de dag voor de sabbat), kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. Het bevreedde Pilatus dat Hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef. Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde Hem in het linnen. Daarna legde hij Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang. Maria van Magdala en Maria, de moeder van Joses, keken toe in welk graf Hij werd gelegd.

Lied 601 : 1 en 2

- 1 Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

- 2 Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij,
kijk uit mijn ogen of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Overdenking

Stilte, alles donker

Lied 598, herhalen

p
Als al - les dui-ter is, ont-steek dan een
lich-tend vuur dat nooit meer dooft,
mf *p*
vuur dat nooit meer dooft. Als al - les dui-ter
is, ont-steek dan een lich-tend vuur dat nooit meer
pp
dooft, vuur dat nooit meer dooft.

De diaken komt met de nieuwe brandende Paaskaars naar binnen

Vg: Het licht van Christus!

allen: Het licht van Christus!

Lied: 600: 1, 2 en 4

Ondertussen worden antependium en stola gewisseld van paars naar wit.

- 1 Licht, ontloken aan het donker,
licht, gebroken uit de steen,
licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!

- 2 Licht, geschapen, uitgesproken,
licht, dat straalt van Gods gelaat,
licht uit licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!
- 4 Licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!
Licht, verschenen uit den hoge,
licht, gedompeld in de dood.

Doopgedachtenis:

We gaan rondom de doopvont staan.

Het water wordt in de doopvont geschonken.

Schriftlezing: 1 Petrus 1 : 3 en 1 Petrus 2 : 9

Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus: in zijn grote barmhartigheid heeft Hij ons door de opstanding van Jezus Christus uit de dood opnieuw geboren doen worden en ons zo levende hoop gegeven. Er wacht u, die vanwege uw geloof door Gods kracht wordt beschermd, in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt.

U bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht.

Voorganger: Als geloofsbelijdenis en vernieuwing van onze doopge-
lofte belijden wij:

Onze naam is in de doop verbonden met de Naam van de Eeuwige.
Hij zal ons niet verlaten en wij zullen hem eren.

Daarom keren wij ons af van alle onrecht,
van alle slavernij die de mens vernedert.

Door het water van de doop laten wij achter ons wat ons benauwt en
wat ons van God afhoudt.

Als nieuw herboren mensen zullen wij opstaan in Gods licht.

Wij geloven samen:
de Heer is God en geen ander.

Allen: Amen, amen.

Voorganger: Wij geloven in Jezus Christus,
uit het donker van de dood geroepen om op te staan.
In onze doop zijn wij met Hem verbonden. Samen met hem zijn wij
gestorven en opgestaan!

Allen: Halleluja!

Voorganger: Wij geloven dat de Heilige Geest ook heden ons verbindt
met Christus en met de wereld om ons heen.

Allen: Vrede, vrede!

Uitspreken van onze doopnaam

Lied 637 : 1, 2, 3 en 4

- 1 O vlam van Pasen, steek ons aan,
de Heer is waarlijk opgestaan!
De Zoon, voor wie het duister zwicht,
de Zoon is als de zon, zo licht!
- 2 De Vader laat niet in het graf
zijn kind dat zoveel vreugde gaf,
Hij tilt het uit de kille grond -
het loopt als vuur de wereld rond.
- 3 De oude nacht voorgoed gedood,
de toekomst kleurt de morgen rood;
ziehier hoe God vergevend is
en hoe zijn liefde levend is.

4 Ziehier het licht van lange duur,
 ziehier de Zoon, de zon, het vuur;
 o vlam van Pasen, steek ons aan –
 de Heer is waarlijk opgestaan!

Zegenbede

Dat wij gezien zijn in Gods ogen
en dat Hij steeds in ons zijn licht ontsteekt;
dat Hij ons steeds tot leven blijft bewegen
en ons zichzelf als thuis en toekomst geeft;
dat wij elkaar vinden bij zijn licht wanneer de avond valt
dat Hij zijn naam in onze dromen schrijft.
Daartoe zegene ons de Levende,
Vader, Zoon en Heilige Geest
Amen

Ieder kan nu het kaarsje aansteken aan de Paaskaars en met het licht de kerkzaal verlaten.

Er kan ook bij de voorganger om een persoonlijke zegen gevraagd worden.

Het doopvont blijft open voor wie het water aan wil raken.

Orgelspel, paasliederen